

Προς τον Αρχιεπίσκοπο για Αγιόκλης Κορίνθ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ
ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΙΩΣ ΚΑΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΟΥ

4650

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΝ

Λ Ε Υ Κ Ω Μ Α

ΑΠΟ ΤΗΝ

25 ΕΤΗΡΙΑ ΔΑ ΜΟΥ ΤΗΣ 12ΗΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1951

ΣΤΟ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Ἀφιερωμένο στὸ κοινὸ τῆς Πόλης καὶ στοὺς
μαθητὰς μου τοὺς ἐνταῦθα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ

ΣΤΑΜΠΟΥΛΑ 1951

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ
ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΚΑΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΟΥ

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΝ

Α Ε Ψ Κ Θ Μ Α

ΑΠΟ ΤΗΝ

25ΕΤΗΡΙΑ ΜΟΥ ΤΗΣ 12ΗΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1951

ΣΤΟ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Ἀφιερωμένο στὸ κοινὸ τῆς Πόλης καὶ στοὺς
μαθητὰς μου τοὺς ἐνταῦθα· καὶ στὸ ἐξωτερικὸ

ΣΤΑΜΠΟΥΛΑ 1951

Basim evi : M. KOSTANTINOPULOS

Προς τὸν Ἀξιότιμον Ἀρχιεπίσκοπον
Κύριον
ἐπιπέθει
Δ. Δημητριάδης

Παρίσι 29/4/1969.

ἌΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Μὲ σκοπὸ νὰ ἀνταποκριθῶ στὶς πολλὲς συστάσεις τῶν γνωστῶν, φίλων καὶ μαθητῶν μου καὶ μὲ μοναδικὴ ἐπιδίωξη νὰ μείνῃ κάποια ἀνάμνηση ἀπ' τὴν εικοσιπενταετηρίδα ποῦδωσα στὸ Δραματικὸ τμήμα τοῦ Δημοτικοῦ θεάτρου, στὶς 12 τοῦ Νοέμβρη 1951 ἀποφάσισα νὰ ἐκδόσω τὸ μικρὸ αὐτὸ λεύκωμα.

Ἴσως, ἴσως τὸ φυλλάδιο τοῦτο μὲ τὴ λιγοστή του ὕλη νὰ κατορθώσῃ νὰ μείνῃ σὰν ἀναμνηστικὸ γιὰ ὅσους θέλουν νὰ μὲ θυμῶνται καὶ γιὰ ὅσους θέλουν πάλι νὰ μὲ γνωρίσουν κάπως.

Μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις λοιπὸν σὰς τὸ παρουσιάζω σήμερα καὶ σὰς εὐχαριστῶ θερμὰ, ἐπειδὴ εἶμαι βέβαιος πὼς θ' ἀντικρύσετε μὲ κατανόηση καὶ ἐνδιαφέρον τὴ νέα μου αὐτὴ προσπάθεια.

Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

**ΣΧΟΔΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΠΡΟ ΤΗΣ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ
ΤΟΥ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ**

Τὰ 25 Καλλιτεχνικά χρόνια τοῦ παλαιμάχου μας
συμπολίτου Σκηνοθέτου καὶ θεατρικοῦ Συγγραφέως

ΔΗΜ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΩΡΑ 20.30

Στὸ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ τοῦ ΔΗΜ. ΘΕΑΤΡΟΥ
Συμμετέχουν εὐγενῶς προσφερθέντες οἱ κ. κ. ΤΕΒΦΙΚ
ΜΠΙΑΓΚΕ, Γ. ΡΟΥΣΣΟΣ καὶ ΣΠ. ΔΙΝΑΣ

Στὴν πρόξα αἱ δ-δες Ε. Μοσχίδου, Ι. Συμαρινίδου,
Μπ. Σεϊτανίδου, Ε. Καραγιάννη καὶ οἱ κ. κ. Φ. Τε-
πουζιάδης, Μ. Ἀγγέλικας, Ι. Σαββόπουλος, Μιχ. Γελ-
κοβανίδης, Κ. Μουταφτσόπουλος καὶ Μ. Μιζαντζόγλου.
Στὴν μουσική: αἱ δ-δες Τήνα Μάλιου, Τρεῖσα Γεωρ-
γιάδου τοῦ Ὁδασίου Σταμποῦλ καὶ ὁ κ. Μ. Καρφάκης
τῆς Δημορχιακῆς Χορωδίας.

Τὸ σύνολο τῆς καλλιτεχνικῆς βραδυᾶς θὰ προλο-
γίσῃ ὁ κ. Ἀλέκος Σ. Παπαδόπουλος ἐκ τῶν μαθητῶν
τοῦ κ. Δ. Δημητριάδη.

Σημ.— Τὴν παράστασι θὰ τιμῆσῃ ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος
κ. Χριστόπουλος.

*Ἡριθμημένα εἰσιτήρια δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε κα-
θημερινῶς ἀπὸ τὸν Φιλεκπαιδευτικὸν Σύνδεσμο Σταμ-
ποῦλ ὥρα 19—21 ὁδὸς Κουραμπιῆ Πέραν.

Διαφήμησις μέσῳ τῶν ἐφημερίδων: «Ἀπογευματινὴ»,
«Βῆμα», «Ταχυδρόμος», «Χρόνος» καὶ «Ἐφημερίς»

**Ἡ ΑΥΡΙΑΝΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ
Εἰς τὸ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ**

Ἐνας ἀπὸ τοὺς παλαιότερους ἐρασιτέχνας ἡθοποιούς
τῆς πόλεώς μας, ὁ εὐγενικὸς καὶ καλὸς Δημήτρ. Δημη-
τριάδης, μὲ τὴν φροντίδα καὶ διδασκαλίαν τοῦ ὁποίου ἀνε-

βιβάσθησαν πολλὰ θεατρικὰ ἔργα ὑπὸ διαφόρων ἐρασιτεχνι-
κῶν ὁμίλων μας, ἐορτάζει αὐριον βράδυ τὰ 25 χρόνια τῆς
καλλιτεχνικῆς του δράσεως.

Πρὸς τοῦτο δίδει εἰς τὸ δραματικὸν τμήμα τοῦ Δημο-
τικοῦ θεάτρου μίαν ἰδιαιτέρως ἐπιμελημένην θεατρικὴν πα-
ράστασιν τῇ συμμετοχῇ πλείστων ἐρασιτεχνῶν, καθὼς καὶ
τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνου κ. Τεφχίτ Μπιλγκέ, καὶ τῶν κ. κ.
Γιώργου Ρούσσου καὶ Σπ. Δίνα.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ παράστασις θὰ συγκεν-
τρώσῃ πλῆθος κόσμου ἐκτιμῶντος τὴν δράσιν τοῦ Δημ.
Δημητριάδη.

«ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Αὐριον Δευτέραν 12 Νοεμβρίου ὁ παλαιμάχος σκηνοθέ-
της καὶ θεατρικὸς συγγραφεὺς κ. Δημ. Δημητριάδης, δίδει
τὴν Καλλιτεχνικὴν του 25ετηρίδα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δη-
μοτικοῦ θεάτρου μ' ἓνα πλούσιον καὶ ἐξαιρετικὸν πρόγραμμα.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ κοινωνία μας, ἡ ὁποία πάντοτε
ἐπιδεικνύει θερμὸν ἐνδιαφέρον διὰ πᾶσαν εὐγενῆ προσπάθεια
καὶ γενικῶς διὰ τὴν πνευματικὴν δράσιν, θὰ σπεύσῃ νὰ τι-
μῆσῃ διὰ τῆς ἀθρόας προσελεύσεώς της καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν
αὐτὴν παράστασιν, τὴν ὁποίαν δίδει ὁ ἐκλεκτὸς διδάσκαλος
τῆς Ἐρασιτεχνικῆς σκηνῆς, ὅστις μεγάλως καὶ λίαν προ-
θύμως συμβάλλει πάντοτε διὰ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὰς ὑ-
πὲρ διαφόρων Κοινοτήτων διδομένας παραστάσεις. Ὅσοι τυ-
χὸν δὲν ἐπρομηθεύθησαν εἰσέτι εἰσιτήρια δύνανται νὰ προ-
μηθευθοῦν ἀπὸ τὰ ὀλίγα ἀπομειναντα ἀποτεινόμενοι εἰς τὸν
Φιλεκπαιδευτικὸν Σύνδεσμον Σταμποῦλ Πέραν, ὁδὸς Κου-
ραμπιῆ ἀρ. 26.

«ΧΡΟΝΟΣ»

Ἡ ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ Ἡ ΖΩΗ

ΕΝΑ ΙΩΒΗΛΑΙΟΝ

Τὰ 25 χρόνια καλλιτεχνικοῦ σταδίου τοῦ συμπολίτου
παλαιμάχου σκηνοθέτου, θεατρικοῦ συγγραφέως καὶ ἡθο-
ποιοῦ, κ. Δημ. Δημητριάδη, ἐορτάζονται τὴν Δευτέρα 12
Νοεμβρίου, ὥρα 20.30 μὲ ἑκτακτὴ θεατρικὴ καὶ καλλιτεχνι-

κὴ βραδεία στὸ Δημοτικὸ Θέατρο (τμῆμα Δραματικόν).

Συμμετέχουν εὐγενῶς προσφερθέντες οἱ κ. κ. Τεφικ Μπιλγκέ, τῆς Τουρκικῆς ὀπερέτας, καὶ οἱ γνωστοὶ ἔρασιτέχ-
ναι Γ. Ρούσος καὶ Σπύρος Λίνας.

Στὴν πρόζα αἱ δ-δες Τατιάνα Σιμορινίδου, Ἐλευθερία Μοσχίδου, Μπ. Σεϊτανίδου, Ε. Καραγιάννη, πολλοὶ νέοι ἔ-
ρασιτέχνη τῆς σκηνῆς, καὶ εἰς τὴν μουσικὴ - τραγοῦδι,
ὁ Μίλτος Καρφάκης καὶ ἡ δ-νις Τερέζα Γεωργιάδου τοῦ
Δημ. Ὁδείου.

Ἔισιτήρια μὲ ἡριθμημένας θέσεις δύναται νὰ προμη-
θευθῇ ὁ βουλούμενος, εἰς τὸν Φιλεκπαιδευτικὸ Σύνδεσμο
Σταμπούλ, Πέραν ὁδὸς Κουραμπιέ, ἀπὸ ὥρας 19—21.

«ΚΕΡΑΥΝΟΣ»

*Sahne emektarlarından rejisör Dimitri Dimitriadis'in
san'at hayatında geçen yıllarını anmak üzere bu gece
saat 20 30 Şehir Dram Tiyatrosunda bir müsamere
tertip edilmiştir. Müsamerede Yunanistanın İstanbul Baş-
konsolosu ve diğer davetliler hazır bulunacaktır*

“ΓΕΝΗ ΣΑΜΠΑΧ,”

ΕΝ ΙΩΒΗΛΑΙΟΝ

Ἀπόψε δίδεται εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον (τμῆμα Δρα-
ματικόν) τὸ ἰωβηλαῖον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 25ετοῦς καλλι-
τεχνικῆς δράσεως, τοῦ συμπολίτου σκηνοθέτου Δημ. Δημη-
τριάδου.

Τὸ πρόγραμμα τῆς βραδυᾶς πλουσιώτατον, θὰ ἐκτελε-
σθῇ μὲ τὴν σύμπραξιν γνωστῶν καλλιτεχνῶν, ὅπως ὁ Γ.
Ρούσος, ὁ Σπύρος Λίνας καὶ ὁ γνωστὸς ἠθοποιὸς τῆς Τουρ-
κικῆς ὀπερέτας Τεφικ Μπιλγκέ, θὰ λάβουν δὲ μέρος εἰς
τὴν παράστασιν γνωστοὶ νέοι καὶ νεάνιδες ἐκ τῶν δοκιμο-
τέρων ἔρασιτεχνῶν.

Τὸ μουσικὸν μέρος τοῦ προγράμματος θὰ ἐκτελέσουν
ὁ Μ. Καρφάκης καὶ αἱ δ-δες Τίνα Μήλιου καὶ Τερέζα Γεωρ-
γιάδου.

«ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ»

Dimitriadis Şerefine Müsamere

*25 yıldır şehrimizdeki Rum cemaatinin zevkle seyret-
tiği amatör temsillerine çok emeği geçen rejisör, aktör ve
muharrir Dimitri Dimitriadis şerefine bu gece Şehir Dram
Tiyatrosunda bir müsamere tertip edilmiştir.*

*Yunanistan'ın İstanbul Konsolosununda hazır buluna-
cağı bu müsamereye muhtelif Rum kültür derneklerine
mensup amatör gençler iştirak edecektir.*

“BATAN,”

Şehir Tiyatrosunda bu gece verilecek müsamere

*25 senedenberi kendisini sahne hayatına vafeden re-
jisör ve tiyatro muharriri Dimitri Dimitriadis şerefine bu
akşam Şehir Tiyatrosu Dram kısmında bir müsamere ve-
rilecektir. Şehrimizdeki Rum ekalliyetin kültür dernekle-
rinde ve mekteplerinde cereyan eden sanat hareketlerine
daima önderlik etmiş olan rejisörün menfaatine verilecek
bu müsamerede şehrimizin tanınmış bir çok sanatkârlarında
yer alacaklardır.*

*Müsamerede Yunan Konsolosu ve rum ekalliyetinin
ileri gelenleri hazır bulunacaklardır.*

“ΤΖΟΥΜΧΟΥΡΙΕΤ,”

Ο ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ κ. ΑΔΕΚΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Σεβαστό μου ἀκροατήριον,

Στὴ ζωὴ, ὑπάρχουν στιγμές, ποὺ θάθελες ν' ἀλλάξης τὸ
εἶναι σου, μὲ τὸ εἶναι ἐνὸς ἄλλου.

Θάθελες νὰ βρίζοσαι καὶ σὺ στὴ δική του χουζουριά κι'
ἀνεύθυνα νὰ γέμβαζες τὸ κάθε τι.

Μιὰ τέτοια στιγμή μὲ τὸ αὐτὸ συναίσθημα μὲ κυριεύει καὶ

μένα, κάθε φορά π' αναλαμβάνω τὸ πιότερο μεγάλο ἀπ' τὴ δική μου δύναμη.

Μὰ σὰς ρωτῶ : Εἶναι εὐκόλο νὰ προλογίσῃ κανεὶς τὴ σημερινὴ βραδυά, τὴ σημερινὴ παρήγγυρη μ' ὅλη τῆς τὴν ἱστορία ;

Μέσα σὲ λίγα λεπτά, πρέπει νὰ ἐξιστορίσῃ 25 ὀλόκληρα χρόνια, ἓνα μεγάλο διάστημα μιᾶς ἰδεολογικῆς δράσης.

Κι' ὅσο κι' ἂν προσπαθῆς νὰ βρῆς τὰ πιότερο σπουδαῖα, τὰ πιὸ ἐντυπωσιακά, τόσο καὶ περισσότερο πελαγώνεσαι, γιατί στὴ ζωὴ τοῦ Δημητριάδη ὅλα εἶναι σπουδαῖα καὶ ὅλα ἔχουν τὴ δική τους ἐντυπωσιακὴ ἀξία.

Εἶμαι σίγουρος πὼς θὰ περιμένε ὅπως καὶ ὅλοι μας περιμέναμε νᾶταν κατὰμεστη ἢ αἰθουσα αὐτῆ.

Μὰ ὁ Δημητριάδης πὸν ξεύρει πάντα νὰ ἐλπίζῃ, ξεύρει ἀκόμα καὶ νὰ μὴ θνυμῶνῃ καθόλου, μ' αὐτοὺς πὸν δὲν τὸν τίμησαν, μ' αὐτοὺς πὸν ἔχουν τὴν ἐντύπωση πὼς μὲ τὸ μηδαμινὸ τους χρεῖμα, ἀγοράζουν τὸ σύνολο.

Καὶ φαντάζομαι τώρα, τὴ συγκίνηση πὸν θὰ αἰσθάνεται, βλέποντας ἓνα ὀλόκληρο πλῆθος ν' ἀναγνωρίζῃ καὶ νὰ ἐκτιμᾷ μὲ τὸ δικό του τρόπο, τὴν πνευματικὴ του ἀξία, τὴν εἰσοσιπεντάχρονη συγγραφικὴ καὶ σκηνοθετικὴ του δράση.

Εἶναι ἀλήθεια καὶ ἀποδεικνύεται πάντα πὼς ὁ καλλιτέχνης δὲν δημιουργεῖται μὰ γεννιέται, στὸ 1903 λοιπὸν ἔτσι γεννήθηκε κι' ἓνας νέος καλλιτέχνης, ἓνα βλαστάρι πὸν προοριζόταν γιὰ τὸ θεατρικὸ παράδεισο.

Κι' ἀπ' τὰ πρῶτα ἀκόμα χρόνια τῆς ζωῆς του, τὸν βλέπουμε ἀνάλογο σκηνοθέτη καὶ διοργανωτῆ ἑνὸς μικροῦ παιδικοῦ κουκλοθεάτρου.

Κι' ὕστερα ἀρχίζει ν' ἀκολουθαίε ὀμαλὰ, τὸ δρόμο πὸν τοῦ χάραξε ἢ μοῖρα καὶ πὸν ὁ καθένας μας ἔχει ἓνα ἄλλο, ξέχωρο χάραγμα.

Τὸ δεῦτερο βῆμα ἀκολουθεῖ τὸ πρῶτο καὶ βλέπουμε πάλι τὸν μεγάλο καλλιτέχνη, μαθητῆς ὄντας ἀκόμη νὰ διοργανῶνῃ σχολειάτιχες γιορτὲς καὶ παραστάσεις.

Μὰ ἀπότομα τερματίζει τὰ παιγνίδια καὶ καταλαβαίνει κι' ὁ ἴδιος πὼς πρέπει ν' ἀρχίσῃ μιὰ σοβαρὴ καὶ συστηματικὴ προσπάθεια.

Καὶ τὸ πρῶτο του ἐρασιτεχνικὸ βᾶπτισμα τὸ παίρνει στὸν ὄμιλο τῆς Ἀναγέννησης κι' ἀκολουθεῖ ὕστερα μὲ τὴ σειρά νὰ συνεργάζεται σιτοὺς ὀμίλους Γκλούαρ, Μ. Σ. Ἑλληνικοῦ Λυκείου καὶ Wemsay ἔχοντας συνεργάτες τοὺς περιφημοὺς καὶ ξακουστοὺς τότε : Δενδρινὸ, Μαρινάκη, Ξανθὸ, Κάρλο Δημητριάδη, Ταμπακόπουλο, Ζαπάντη, Βλαχόλουλο, Θουκυδίδη καὶ ἄλλους.

Τὸ καλλιτεχνικὸ του ταλέντο ὀλο καὶ τὸν σπρώχνει μπροστὰ καὶ παρακολουθεῖ γιὰ ἓνα μακρυνὸ διάστημα θεατρικὰ μαθήματα τοῦ Βεάκη, τοῦ Μαδρᾶ καθὼς καὶ τοῦ ζεύγους Βερῶνῃ.

Νέος πιά τώρα, ἀρχίζει νὰ συνεργάζεται μ' ἓνα πλῆθος ἀπὸ ἐπαγγελματιχοὺς θιάσους ὄντας ὀμως πάντα ἐρασιτέχνης.

Ἐ Δημητριάδης ποτέ του δὲν ἐχτίμησε τὸ χρεῖμα, θνυσιάζεται γιὰ ὀλους καὶ ἔχει τὴν ἐντύπωση πὼς γι' αὐτὸν δὲν πρόκειται νὰ θνυσιασθῆ κανεὶς.

Καὶ τώρα θέλω νὰ μ' ἐπιτρέψετε νὰ σὰς πῶ μερικὰ λόγια γιὰ τὴν συγγραφικὴ του δράση. Ὅσα μπόρεσα νὰ μάθω ἀπὸ φίλους καὶ γνωρίμοὺς του.

Ἐ Δημητριάδης ἔχει διασκευάσει μὲ τὸ δικό του στέλ διάφορα γνωστὰ μας ἔργα ὀπως : Τὸ πατρικὸ σπιτί, Ἐ ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου, Τὰ τρία καπέλλα, Ἐ ἔρωσ θέλει ξύλο, Δύο λοχίαι, Madame au Goden, Μιὰ κλῆνη γιὰ τρεῖς, Ἐ Διάβολος, Ἐ γαμπρὸς στὸ παζάρι, τὴν ὀπερέττα Μυλωνάδες κ. ἄ.

Συνέγραψε τὲς μονόπραχτες κωμωδίες : Τοιμπᾶ τὸ ψάρι, Ἀνεμόμυλος, Γιὰ γαμπρὸς πῆγε !. Τὰ μονόπραχτα δράματα σὰν τὴ Λυπημένη ψυχῆ, Κυριακὴ πρωῖ, Ἐνα ἔγκλημα στὸ νησί, ἢ Κολασμένη καθὼς καὶ τὰ τρίπραχτα : Ἐ ἄγνωστός πατέρας, Ἐ ἀθῶος κατὰδικος, Νύχτες τοῦ Πέρα, Ἐ θεῖα ἀπὸ τὴ χώρα καὶ τὸ ἀξέχαστό σας Παλαιὸ ἀμάρτημα.

Μὰ δυστυχῶς ἀπ' αὐτὰ εἶχε τὸ μεγάλο ἀτύχημα νὰ καταστραφοῦν ὀλα στὴν πλημμύρα τῆς Ἀθηναϊκῆς Τράπεζας στὸ 1922 καὶ μονάχα τὸ Παλαιὸ Ἀμάρτημα πὸν βρισκόταν στὴ λογοκρισία, ἀξιώθηκε ν' ἀνεβῆ στὴ σκηνὴ τὸ 1945 πρὸς ὀφελος τῶν πτωχῶν παιδιῶν τῆς Τουρκίας καὶ Ἐλλάδας, σημειώνοντας μιὰ μεγάλη καλλιτεχνικὴ ἐπιτυχία.

Τὸ ἔργο αὐτό, καθὼς πληροφορηθῆκα, μεταφράζεται ἀπὸ τὸν δραστήριο διευθυντῆ τοῦ Ζαπτείου κ. Ἀλ. Χατζόπουλο, μὲ

σκοπό ν' ανεβασθῆ στὴν Τουρκικὴ σκηνή, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν κ. Μ. Καρφάκη διασκευάζεται ὡς μουσικὸ δρᾶμα.

Ἐπίσης κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια μὲ τὴ βοήθεια τοῦ αειμνήστου ἱατροῦ Κουκούλη πούλησε σιὸ ἐξωτερικὸ μὲ δικαίωμα διασκευῆς καὶ ἀλλαγῆς τίτλου τὶς ὀπερέττες: Μανραγορίτες, Ἡ πρελλὴ στὸ παζάρι καὶ τὴν τρίπραχην κωμωδίαν Ὁ μπαμπᾶς ἔχει τὸν λόγον.

Σ' ὄλους μας νομίζω πὼς εἶναι γνωστὴ ἡ σύγχρονη σκηνοθετικὴ δράση τοῦ παλαίμαχου Δημητριάδη, πὸν ξεπέρασε τὸν ἑαυτὸ του βγάζοντας σιελέχη σὰν τὸν Φαίδωνα Πιλαρίδην καὶ σὰν ὄλους αὐτοὺς πὸν θᾶχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ χειροκροτήσετε στὸ σημερινὸ μας πρόγραμμα.

Ὁ Δημητριάδης τώρα εἶναι σκηνοθέτης στὸν Φιλεκπαιδευτικὸ Σύνδεσμον Σταμπούλ, στὸν Μ. Σ. Φερίκιοι, Ὁρτάκιοι, Μπεσίκτας καὶ Σκούταρι καὶ γενικὰ πάντοτε εἶναι πρόθυμος νὰ προσφέρῃ παντοῦ τὰ καλλιτεχνικά του φῶτα.

Καὶ τώρα ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ εἶμαι σίγουρος πιά, πὼς τὰ χειροκροτήματά σας δὲν θ' ἀπευθύνονται σὲ μένα, μὰ θάνα ἕνας χαιρετισμὸς, ἕνα ἀνάλογο χτύπημα καμπάνας πρὸς τιμὴ τοῦ δασκάλου τῆς ἐρασιτεχνικῆς σκηνῆς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΟΥ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ ΑΠΟ ΣΚΗΝΗΣ

Ἀξιότιμοι Κυρίες, Δεσποινίδες καὶ Κύριοι,

Βαθύτατα συγκεκινημένος ἀπὸ τὸ σύνολον τῆς σημερινῆς γιορτῆς ἢ μᾶλλον τῆς καλλιτεχνικῆς βραδυᾶς, θεωρῶ καθήκον νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου, πρωτίτως εἰς τὰς κυβερνητικὰς καὶ δημορχιακὰς ἀρχὰς τῆς πόλεώς μας καὶ γενικὰ σ' ὄλους ὅσοι διαφοροτρόπως συνετέλεσαν στὴν πραγματοποίησιν τῆς σημερινῆς τελετῆς, καθὼς καὶ σὲ σᾶς ὄλους, τὸ ἀξιότιμον κοινόν, τὸ ἀγαπημένον μου κοινόν, τὸ φιλόμουσον καὶ φιλοθέατρον τῆς πόλης μας, πὸν μὲ τιμήσατε μὲ τὴν πολύτιμη καὶ εὐγενική σας παρουσίαν.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΙΜΗΤΙΚΗΝ ΤΟΥ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Η ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΤΟΥ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Δευτέρας εἰς τὸ Δραματικὸν Τμήμα τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου ἐωρτάσθη ἡ εικοσιπεντάετηρίς τῆς Καλλιτεχνικῆς δράσεως ἑνὸς παλαιμάχου καὶ ἀλτρούιστου Ἐρασιτέχνου τῆς σκηνῆς τοῦ κ. Δημήτριου Δημητριάδου, ὅστις πραγματικῶς ἐμόχθησε καὶ ἀνέδειξε πλῆθος μαθητῶν ἀλλὰ καὶ συνέβαλε πάντοτε ἀφιλοκερδῶς καὶ προθύμως πρὸς ἐνίσχυσιν διαφόρων Κοινοτήτων καὶ Σωματείων μας.

Ἡ Κοινωνία μας πράγματι ἐτίμησε τὸν παλαίμαχον Ἐρασιτέχνην καὶ κατέκλυσε τὴν αἴθουσάν τοῦ θεάτρου, προσήλθον δὲ καὶ ἀντιπροσωπεῖαι πλείστων Κοινοτήτων καὶ Σωματείων πρὸς τὰ ὁποῖα οὗτος κατὰ καιροὺς προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του.

Τὸ πρόγραμμα ἦτο πράγματι πλούσιον. Πρῶτος ἐνεφανίσθη εἰς τὸ προσκήνιον ὁ κωνφερασιὲ τῆς βραδυᾶς κ. Σ. Λίνας ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσε γράμμα τοῦ κ. Ψαθᾶ πρὸς τὸν τιμώμενον Ἐρασιτέχνην καὶ ἕτερον ἑνὸς μαθητοῦ του ἐν Εὐρώπῃ καὶ κατόπιν ὁ ἐκ τῶν μαθητῶν του κ. κ. Α. Παλαδόπουλος ἀνέλυσε τὸν βίον καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Δημητριάδου. Ἠκολούθησε Ρεσιτάλ πιάνου ἀπὸ τὴν Δα Τερέζα Γεωργιάδου καὶ τραγουδιοῦ ἀπὸ τὴν Δα Τίνα Μίλου καὶ τοῦ κ. Μ. Καρφάκη ἀπάντων τοῦ Ὁδείου Σταμπούλ καὶ οἵτινες κατεχειροκροτήθησαν ζωηρῶς.

Ἡ ἐξυπνότατη κωμωδία τοῦ Ψαθᾶ «Ὁ Ἐαυτούλης μου» πὸν ἀνεβάσθη ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοῦ τιμωμένου εἶχε μεγάλην ἐπιτυχίαν διότι οἱ Ἐρασιτέχναι ἦσαν καλὰ μελετημένοι καὶ ὅλοι εἶχαν χωνεῦσθαι τοὺς ρόλους των. Ὁ κ. Φ. Τοπουζιάδης ὡς «Ἀγγελῆς» ἐζωντάνευσε τὸν ρόλον του πραγματικὰ καταχειροκροτηθεὶς καὶ κοντὰ του στάθηθε θαι-

μάσια ἢ Δις Ε. Μοσχίδου ὡς σύζυγος τοῦ «Ἐλένη» προκά-
λέσασα πλειστάκις ζωηρὰ χειροκροτήματα. Ἄλλὰ καὶ ἐν γένει
κανεὶς δὲν ὑπελείφθη καὶ ὅλοι ὑπεδύθησαν μὲ πολλὴν ἐ-
πιτυχίαν τοὺς ρόλους των. Ἐλαβον δὲ μέρος αἱ Δες Γ. Σι-
μορινίδου ὡς Παπαγιώργη, Π. Σεϊτανίδου ὡς Λακτυλογρά-
φος, Ε. Καραγιάννη ὡς Οὐρανία ὑπηρετρία καὶ οἱ κ.κ. Μ.
Ἀγγέλικας ὡς ἱατρός, Γελοκοβανίδης ὡς Ροδινός, Γ. Σαβ-
βόπουλος, ὡς Ἀλεξίου, Γ. Παπαμιχαὴλ ὡς Ἰωακεῖμ καὶ Μ.
Μιζαντζόγλους ὡς ὑπάλληλος.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραστάσεως παρουσιάσθη ἐπὶ τῆς
Σκηπῆς ὁ κ. Δημητριάδης ὁ ὁποῖος συγκεκινημένος ἠὲ χαρί-
στισε τοὺς προσελθόντας καὶ ἐδέχθη κλάδους φοινίκων καὶ
κάνιστρα ἀνθέων ἀπὸ διαφόρους Μορφωτικοὺς Συνδέσμους
καὶ Κοινοτήτας εἰς τὰς ὁποίας πρόσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του.

Εἰς τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τὰ ὁποῖα ἐδέχθη ὁ κ. Δη-
μητριάδης ἐνοῦμεν καὶ τὰ ἡμετέρα καὶ εὐχόμεθα νὰ ἐορτά-
σῃ καὶ τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἑρασιτε-
χνικῆς τοῦ δράσεως.

«ΧΡΟΝΟΣ»

Ἡ 25οὶς ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΟΥ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ

Εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον ἐδόθη χθὲς τὸ ἑσπέρας ἡ τι-
μητικὴ παράστασις εὐεργετικῆ τοῦ κ. Δ. Δημητριάδου, μοχθή-
σαντος ἀπὸ 25ετίας διὰ τὸ ἑρασιτεχνικὸν θέατρον τῆς πόλεώς μας.

Ἡ κοινωνία μας ἐκιμῶσα τὴν φιλότιμον ἐργασίαν τοῦ
παλαιμάχου ἑρασιτέχνου, ἐτίμησεν ἀθρόα τὴν καλλιτεχνικὴν αὐ-
τὴν βραδυά, καὶ ἡ αἴθουσα τοῦ θεάτρον ἦτο κατάμεστος.

Τὸ κοινὸν ἐχειροκρότησε τοὺς καλοὺς ἑρασιτέχνους, κατὰ τὸ
πλεῖστον μαθητὰς τοῦ κ. Δημητριάδου, οἱ ὁποῖοι μὲ πολλὴν
εὐσυνειδησίαν ἀνεβίβασαν τὴν ἔξυπνον κωμωδίαν τοῦ Ψαθᾶ
«Ὁ Ἐαυτοῦλης μου» μίαν ἀπὸ τὰς παλαιὰς των ἐπιτυχίας.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραστάσεως κότινοι, τιμῆς ἔνεκεν προσε-
φέρθησαν εἰς τὸν κ. Δημητριάδην, ἀπὸ τοὺς διαφόρους Μορ-
φωτικοὺς καὶ Καλλιτεχνικοὺς Συνδέσμους πρὸς τοὺς ὁποίους
προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του ὡς θεατρικὸς διοργανωτῆς καὶ
ἀνθὴ εἰς τὰς δεσποινίδας τοῦ Ὀμίλου.

«ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ»

ΤΟ ΙΩΒΗΛΑΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Τὴν Δευτέραν εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον ἐορτάσθη τὸ Ἰω-
βηλαῖον τοῦ σκηνοθέτου καὶ θεατρικοῦ συγγραφέως Δημ. Δη-
μητριάδου, ὁ ὁποῖος 25 χρόνια τώρα κατεδαπανήθη διὰ νὰ
μορφώσῃ σκηνικὰ τὴν νεολαίαν καὶ νὰ ἐξυπηρετήσῃ πρόθυμα
κάθε εὐεργετικὴν πνευματικὴν κίνησιν. Δι' αὐτὸ τὸ θέατρον ἦτο
κατάμεστον ἀπὸ ἐκλεκτὸν κόσμον καὶ ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν
σωματείων μὲ τὰ ὁποῖα κατὰ καιροὺς συνειργάσθη ὁ Δημη-
τριάδης. Ἐχειροκροτήθη καὶ ἐπευφημήθη ὁ ἐορτάζων.

Ἐδόθη ἡ κωμωδία τοῦ Ψαθᾶ «Ὁ Ἐαυτοῦλης μου» εἰς
τὴν ὁποίαν συνεργάσθησαν αἱ Ε. Μοσχίδου, Γ. Σιμορινίδου,
Π. Σεϊτανίδου, καὶ οἱ Φ. Τοπουζιάδης, Μ. Ἀγγέλικας, Μ.
Γελοκοβανίδης, Γ. Σαββόπουλος Γ. Παπαμιχαὴλ, Μ. Μιζάν-
τζογλου, Σ. Καραγιάννης, Σ. Πατριάνος, Α. Κάνζας, Γ. Σερ-
γόπουλος, Σ. Λίνος καὶ Κ. Μέντζος.

«ΕΦΗΜΕΡΙΣ»

Ἡ ΧΘΕΣΙΝΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ Εἰς τὸ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Μὲ μιὰ ὄραία θεατρικὴ βραδεία, ἐορτάσθηκε χθὲς εἰς τὸ
Δραματικὸν Τμήμα τοῦ Δημοτικοῦ θεάτρον ἡ 25ετῆς φιλόπο-
νη ἑρασιτεχνικὴ καὶ σκηνοθετικὴ ἐργασία εἰς τοὺς διάφορους
ἑρασιτεχνικοὺς ὀμίλους κοινότητων καὶ Μορφωτικῶν Συνδέσμων
τῆς πόλεώς μας, ἐνὸς εὐγενικοῦ ἀνθρώπου, τοῦ Δημ. Δημη-
τριάδου.

Τὸ πρόγραμμα πλουσιώτατο περιλάμβανε εἰς τὸ πρῶτον
μέρος του ρεσιτάλ πιάνου καὶ τραγουδιοῦ καὶ εἰς τὸ δεύτερον
τὴν ψυχολογημένη καὶ εὐφρευσάτη κωμωδία τοῦ Ψαθᾶ ὁ «Ἐ-
αυτοῦλης μου». Πρὸ τῆς ἐνάργεως καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ κ.
Σπ. Λίνα ὁ κ. Α. Παπαδόπουλος, ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ τιμη-
θέντος καλλιτέχνου ἀπέτισε φόρον τιμῆς εἰς τὸν δάσκαλό του
μὲ σύντομη ὁμιλία. Ἀκολούθησε ρεσιτάλ πιάνου ἀπὸ τὴν δ)δα
Τερέζα Γεωργιάδου καὶ τραγουδιοῦ ἀπὸ τὴν μαθήτριαν τοῦ
Ὠδεῖου δ)δα Τίνα Μίλου καὶ ἀπὸ τὸν κ. Καρφάκη, οἱ ὁποῖοι
καὶ κατεχειροκροτήθησαν.

Ἡ τρίπρακτὴ κωμωδία τοῦ Ψαθᾶ, μὲ τοὺς ρόλους κατα-

νεμημένους ἄριστα στοὺς ἐξελεγμένους νεαροὺς ἑρασιτέχνας ἀποδόθηκε κατὰ τρόπο πὺν ἀξιοποίησε καὶ τὴν ἐλαχίστη λεπτομέρεια τοῦ ἔργου πρὸς τιμὴν τῶν νέων ἠθοποιῶν. Κοντὰ στὸν κ. Φ. Τοπουζιάδη, πὺν ὑπῆρξε ἕνας ἐξαίρετος Ἀγγελης, ἔπαιξαν μὲ ἀπόλυτη κατανόησι τοῦ ρόλου των αἱ Διδες Ε. Μοσχίδου, Γ. Σιμορινίδου. Ἡ Σεϊτανίδου, Ε. Καραγιάννη, καὶ οἱ κ. κ. Μ' Ἀγγέλικας, Γ. Παπαμιχάλης, Μ. Γελκοβανίδης, Σαβόπουλος καὶ Μ. Μιζαντζόγλου. Εἰς τὸν κ. Δημητριάδη προσφέρθησαν εἰς τὸ τέλος τῆς παραστάσεως πάλμες ἐκ μέρους τῶν κοινοτήτων καὶ συνδέσμων ὅπου εἰργάσθη.

«TAXYΔΡΟΜΟΣ»

~~~~~
Γράμμα τοῦ Δ. Ψαθᾶ
πρὸς τὸν Κο Δημ. Δημητριάδη

Ἀθῆναι 15 Ὀκτ. 1951

Φίλε κ. Δημητριάδη

Μὲ μεγάλη μου χαρὰ σᾶς γράφω τὰ λίγα αὐτὰ λόγια γιὰ τὴν παράσταση τῆς κωμωδίας «Ὁ Ἐαυτούλης μου», πὺν ἀποφασίσατε νὰ παίξετε. Θὰ προτιμοῦσα, βέβαια νὰ βρεθῶ ὁ ἴδιος στὴν παράσταση αὐτή, κοντὰ σας καὶ κοντὰ στοὺς καλοὺς σας συνεργάτες πὺν δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ δώσουν τὸν καλύτερο..... ἑαυτούλη τους γιὰ τὴν καλὴ παρουσίαση τοῦ ἔργου.

Γνώρισα ἀπὸ κοντὰ πέρσυ τὸν χειμῶνα τὸ θεατρόφιλο κοινὸ τῆς Πόλης καὶ διατηρῶ τόσο ζωηρὴ τὴν ἀνάμνησι ἀπ' τὴν ὑποδοχὴ του ὡστε ἡ ἐπιθυμία εἶναι νὰ ξανάρθω στὴν Πόλη μὲ μία ἀνάλογη εὐκαιρία. Δυστυχῶς ἐπαγγελματικὲς ἀπασχολήσεις γιὰ τὴν ὥρα μ' ἐμποδίζουν.

Εἶμαι σίγουρος ὅτι ἡ παράστασις τοῦ ἔργου θὰ εἶναι ἄρτια κι' ὅτι ὁ κεντρικὸς ρόλος ταῦ ἐγώστη Ἀγγελῆ—πὺν εἶναι ἀρκετὰ δύσκολος—θὰ διαπλασθῆ ἀπὸ σᾶς ἱκανοποιητικὰ ὡστε νὰ γίνῃ ἐπαρκῶς ἀντιληπτὴ ἡ διαγραφή τοῦ χαρακτήρα.

Ἄν εἶναι ἀλήθεια ὅτι κάθε συγγραφέας βάζει κάτι ἀπ' τὸν ἑαυτὸν του μέσ' τὰ ἔργα του, τότε ἴσως ἔβαλα κι' ἐγὼ

κάτι ἀπ' τὸν ἑαυτὸ μου μέσα στὸν ἑαυτούλη μου.

—Τὴν αὐταρέσκεια γιὰ κάτι πὺν νομίζω ὠραῖο, αὐτὸ ὅμως σᾶς τὸ ἀνακοινῶνω ἐμπιστευτικὰ καὶ μόνο ἐμπιστευτικὰ μπορεῖτε νὰ τ' ἀνακοινώσετε κ' ἐσεῖς στοὺς θεατές...»

Βέβαιος ὅτι ἡ ἀδυναμία μου αὐτὴ θὰ βρῆ τὴν πλήρη ἱκανοποίηση τῆς χάρις σὲ σᾶς, καὶ τοὺς καλοὺς σας συνεργάτες, διατελῶ μ' ἐγκάρδια αἰσθήματα.

Ὁκτώβρης 1951

Ἀθῆναι

Δ. ΨΑΘΑΣ

Λίγα λόγια διὰ τὸν Κο Δημ. Δημητριάδη

Στὸν ἀκάματο ἐργάτη τῆς σκηνῆς, στὸν θερμοεργὸ πρὸβολο τῆς ἑρασιτεχνικῆς θεατρικῆς κινήσεως, στὸν ποδηγῆτη τῆς νεολαίας μας στὴ λατρεία τοῦ ὠραίου καὶ τοῦ καλοῦ, καὶ πρόθυμο ἀγωγὸ κάθε κοινοτικῆς καὶ μορφωτικῆς προσπαθείας κ. Δ. Δημητριάδη ἀπευθύνω τὸν θαυμασμόν μου καὶ τὴν ἐκτίμησι μαζὺ μὲ τῖς εὐχὲς μου, πρὸς ἐξακολούθησι τῆς εὐεργετικῆς του δράσεως.

Νοέμβριος 1951

ΛΕΙΑ

Ἀπὸ τὴν 25ετηρίδα τοῦ δασκάλου,
θεατρικοῦ συγγραφέως καὶ σκηνοθέτου
Κο Δημ. Δημητριάδη

«Ὁ Κύριος Δημητριάδης! Ὁ Κύριος Δημητριάδης!»!

Αὐτὴ ἦταν ἡ κεντρικὴ φράσις καὶ τὸ ρεφρὲν ὄλων τῶν ἑρασιτεχνῶν πὺν ἔπαιρναν μέρος στὸ ἔργο μου «Διαμάντω», τὸ ὁποῖο αὐτὸς ἀνέβασε τόσες φορὲς στὴ σκηνή.

Γιατὶ ὁ Δάσκαλος ἦταν ἐκεῖνος πὺν μὲ τὴν πολύχρονη πείρα καὶ τὸν πρακτικὸ τρόπο διδασκαλίας του, μαγνήτιζε τὰ παιδιά, κέρδιζε τὴν ἐκτίμησι τους καὶ ἐξασφάλιζε τὴν ἐμπιστοσύνη γιὰ τὴν ἐπιτυχία τους.

Ὁ Κος Δημητριάδης, ὁ παλαίμαχος ἑρασιτέχνης, πὺν προτίμησε νὰ μείνῃ τέτοιος σ' ὅλη του τὴ ζωὴ, αἰσθάνεται τώρα πραγματικὰ τὴν ἀνακούφισι μὲ τὰ εἰλικρινὰ χειροκροτήματα τοῦ κοινοῦ γιὰ τὸ πολύχρονο τραγὸν ἀλλὰ καρποφόρο ἔργο του καὶ τὴ μόνη ἀλλὰ καὶ μεγαλύτερη ἱκανοποίη-

σι για μιὰ ευγενικιά ψυχὴ ποὺ ἀφιερώνεται για ἓνα ἰδα-
νικὸ καὶ μόνο.

Νοέμβρης 1951

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΤΣΙΚΑΛΛΑΣ

Λίγα λόγια για τὸν Δημ. Δημητριάδη

«Εἶμαι σίγουρος, πὼς τὰ χειροκροτήματά σας δὲν θ' ἀ-
πευθύνονται σὲ μένα μὰ θάναί ἕνας χαιρετισμός, ἕνα ἀνά-
λογο κτύπηρα καμπάνας πρὸς τιμὴ τοῦ δασκάλου τῆς ἐρα-
σιτεχνικῆς σκηνῆς. Μ' αὐτὰ τὰ λόγια τελειώνει, ὁ νεαρὸς
μαθητῆς τοῦ δασκάλου, τὸν πρόλογο τῆς παραστάσεως, ποὺ
ἐδίδετο στὸ Δημοτικὸ Θέατρο πρὸς τιμὴ τοῦ Δημήτρη Δημη-
τριάδη για τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τῆς θεατρικῆς του δράσεως.

Θεωρῶ τὸν ἑαυτὸ μου εὐτυχῆ γιατί μοῦ δόθηκε ἡ εὐ-
καιρία νὰ παρακολουθήσω τὴν τιμητικὴ αὐτῆ θεατρικῆ
βραδυὰ ἢ ὅποια μοῦ ἀφῆκε ἐντυπώσεις τέτοιες ποὺ μὲ συγ-
κίνησι πένρω τὴν πέννα για νὰ γράψω λίγα λόγια, ποὺ αὐ-
θόρμητα καὶ ἀβίαστα ἦλθαν στὰ χεῖλη μου, ἀπὸ τὴν εὐγε-
νικὴ αὐτῆ προσκἀθεια τοῦ ἐξαιρετικοῦ καὶ ἀκουράστου θεα-
τρικοῦ δασκάλου.

Ὁ Δημήτριος Δημητριάδης μὲ τὴν φλόγα καὶ τὴν ἀγά-
πη πρὸς τὸ θέατρο καὶ τὴν φιλανθρωπία, ἐπὶ εἰκοσιπέντε
χρόνια, μόνο ὑπηρεσίες ἔχει προσφέρει καὶ ποτὲ δὲν εἶχε ἀ-
ξιώσεις, ποτὲ δὲ ζήτησε διακρίσεις, ποτὲ δὲ δημιούργησε ζη-
τήματα. Ἄρκετὰ ἔτη, ἀληθινὰ ἀδελφικὲς συνεργασίες μαζύ
του, ἐγνώρισα τελείως τὴν καλωσύνην του, ποὺ ἀπετέλει
τὸ κυριώτερον ἀνθρώπινον χαρακτηριστικόν του, καὶ τὴν
ἐθαύμασα μὲ ὅλην μου τὴν ψυχὴν. Διότι ἡ καλωσύνη αὐτῆ,
συνδιαζομένη μὲ τὴν ἀληθινὴν πνευματικὴν του μόρφωσιν
καὶ ἀνωτερότητα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, εἶναι ἀξία τοῦ πλεόν
ἀπολύτου θαυμασμοῦ. Ὁ Δημήτριος Δημητριάδης πιστεύει
ἴσως ἀκόμα ὅτι κακία δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν πραγματικότη-
τα, ὅτι οἱ κακοὶ ἄνθρωποι εἶναι ἀληθινὰ δυστυχημένοι καὶ
ὅτι εἶναι ἀξιοὶ οἴκτου καὶ συμπαθείας. Θὰ ἤθελα νὰ γράψω
καὶ ἄλλα πολλὰ για τὸν ἀκάματο αὐτὸν ἐργάτη τῆς σκηνῆς,
ἀλλ' εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σταματήσω.

Προτοῦ ὅμως κλείσω τὸ ἄρθρο μου αὐτὸ ποὺ οἱ συν-

θῆκες τὸ κάμουν ἀναγκαστικὰ περιορισμένο, σοῦ ἀπευθύνω
ἓνα μεγάλο «εὐχαριστῶ» ἐκ μέρους τῆς Κοινωνίας Δη-
μήτρη Δημητριάδη.

Νοέμβρη 1951

ΤΑΚΗΣ ΣΑΣΣΗΣ

Γράμμα τοῦ μαθητῆ Φ. Πιλαφίδη πρὸς τὸν κ. Δημ. Δημητριάδη

Ἀγαπητὲ καὶ σεβαστὲ μου

Δάσκαλε κ. Δημητριάδη

Ἐνα χαρμόσυνο φτερούγισμα ἐνὸς πουλιοῦ μοῦφερε τὴν
εἶδηση, ὅτι ἐπιτέλους δίδεις τὴν τιμητικὴ σου μὲ τὸν «Ἐαυ-
τούλη»·

Λυπᾶμαι μ' ὅλη μου τὴν εἰλικρίνεια, διότι δὲν εἶμαι
ἐκεῖ νὰ λάβω μέρος στὸ μυστήριο αὐτὸ ποὺ θὰ τιμῆση τὴν
ἀκούραστο σου ἐργασία στὸν βωμὸ τῆς τέχνης, ἀλλὰ εἶμαι
βέβαιος ὅτι ὅλοι σου οἱ μαθηταὶ θὰ τρέξουν νὰ συνδρά-
μουν ὕλικῶς ἢ πνευματικῶς στὸ πανηγῦρι αὐτὸ τῆς καυ-
ριέρας σου.

Δὲν ἦσουν δάσκαλος κ. Δημητριάδη, ἦσουν φίλος, ἀ-
δελφὸς καὶ πολλὰς φορὰς πατέρας, ὅταν ὀδηγοῦσες τὰ νέα
βλαστάρια στὸν στίβο τῆς τέχνης καὶ συμπληρωματικῶς τῆς
ἐπιτυχίας.

Διότι κανεὶς σήμερον στὴν πεντάμορφη Πόλη δὲν μπο-
ρεῖ νὰ ἀρνηθῆ τὸ ἔργο σου καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἀμφισβητήση
τις θυσίες σου για τὸ ἐρασιτεχνικὸ θέατρο τῆς Πόλης.

Ὅσοι σὲ ξέρουν καλά, ξέρουν ἐπίσης ὅτι πολλὰς φορὰς
σοῦ δόθηκε εὐκαιρία νὰ μεταπηδήσης στὸν ἐπαγγελματισμὸ
ἢ νὰ παρατήσης ὀλοτελῶς τὸ θέατρο, ἀλλὰ ἐσὺ πιστὸς ση-
μαιοφόρος τοῦ ἐρασιτεχνικοῦ θεάτρου, ἔμεινες πάντα ἐρασι-
τέχνης καὶ ἐνῶ ξεκίνησες μὲ Βεάκιδες καὶ ἄλλες πολλὰς
φίρμες ἔμεινες πάντα ὁ Δημητριάδης, ἕνας θρόλος καὶ μιὰ
παράδοσις για μᾶς τοὺς παροδικοὺς ἐρασιτένας τῆς Ἐπτα-
λόφου.

Σ' εὐχόμαι καλὴ ἐπιτυχία ἀγαπητὲ μας Δάσκαλε στὴν
τιμητικὴ σου, ἄλλωστε ἐσὺ τιμῆθηκες χιλιάδες φορὰς μὲ ἐ-
κατομμῦρια χειροκροτήματα ποὺ πέφτανε ραγδαῖα στὶς τόσες

πολλές παραστάσεις σου, πού ἔδωκαν δικοί σου ὄμιλοι σὲ κάθε γωνία τῆς Πόλης.

Ἡ τιμητικὴ σου αὐτὴ εἶναι μόνο ἕνας τύπος
Φρανκφούρτη Ὁκτώβριος 1951 Ἐνας πιστός σου μαθητῆς
ΦΑΙΔΩΝ Κ. ΠΙΛΑΦΙΔΗΣ

Ἀφιερωμένο στὸν δάσκαλό μου

Κο Δημ. Δημητριάδη

Εἶχα τὴν τιμὴ νὰ προλογίσω στὶς 12 τοῦ Νοέμβρη τοῦ 1951, τὴν εικοσπενταετηρίδα τοῦ δασκάλου μου, σκηνοθέτη καὶ θεατρικοῦ συγγραφέα κ. Δημ. Δημητριάδη.

Καὶ τὸ θεωρῶ μεγάλη μου τιμὴ γιατί ὁ Δημ. Δημητριάδης, δὲν εἶναι ἕνας τυχαῖος καλλιτέχνης, εἶναι ἕνα σπάνιο δημιούργημα τῆς καλλιτεχνικῆς φύσης, εἶναι ἕνα ἀκούραστο στέλεχος τῆς ἐρασιτεχνικῆς θεατρικῆς κίνησης τῆς Πόλης μας καὶ ἀπάνω ἀπ' ὅλα ὁ Δημ. Δημητριάδης εἶναι ἕνας ἀφθαστος ἰδεολόγος πού ἀφηγεῖ τὸ κάθε τι μπροστὰ στὴν τέχνη.

Νοέμβρης 1951 ΑΛΕΚΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀφιερωμένο στὸν δάσκαλό μου

Κον Δημ. Δημητριάδη

Παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὸν ἑορτασμὸ τῶν εικοσιπέντε καλλιτεχνικῶν χρόνων τοῦ ἀκούραστου μας δασκάλου Κον Δημ. Δημητριάδη θέλω νὰ ἐκφράσω αἰσθήματα πού δύσκολα μποροῦν νὰ συγκεντρωθοῦν στὴν μικρὴ αὐτὴ ἀφιέρωση.

Γιατὶ ὁ σκηνοθέτης μας Κος Δημητριάδης ἀκούραστος πάντα, ὑπομονητικὸς καὶ εὐγενικὸς στάθηκε κατὰ παραπάνω ἀπὸ δάσκαλος καὶ σκηνοθέτης.

Προσωποποίηση τοῦ θεάτρου καὶ ὑπόδειγμα ἰδεολόγου πού δὲν ἔδωσε ποτὲ σημασία στὰ ὕλικά ἀγαθά. Λάτρευε τὴν τέχνη σὰν ἀληθινὴ θρησκεία. Ἔτρεξε παντοῦ ὅπου τὸν κάλεσε ἡ φωνὴ τοῦ θεάτρου καὶ πρόθυμὰ ἔδωσε τὰ φῶτα του.

Αὐτὸς εἶναι ὁ δάσκαλος κ. Δ. Δημητριάδης.

Νοέμβρης 1951 ΦΩΤΟΣ ΓΙΑΚΟΥΒΑΚΗΣ

Λίγα γιὰ τὸν δάσκαλό μου

Κον Δημ. Δημητριάδη

Σὰν παλιὸς μαθητῆς καὶ γὼ τοῦ σκηνοθέτη καὶ θεατρικοῦ συγγραφέως Δ. Δημητριάδη, μ' αὐτὴ μου τὴν μικροῦλα ἀφιέρωση, θέλω νὰ ὁμολογήσω πὼς ὁ δάσκαλος μου εἶναι μιὰ πραγματικὴ κορυφὴ τῆς καλλιτεχνικῆς κίνησης τῆς Πόλης μας.

Καὶ ὁμολογῶ πάλι, πὼς ἡ ἐπιτυχία ὄλων τῶν μαθητῶν του, ἐξαρτᾶται πάντα ἀπὸ τὴν ἰκανότητα καὶ τὴν ἀνεξάντλητη του συστηματικὴ προσπάθεια.

Νοέμβριος 1951

ΦΩΤΗΣ ΤΟΠΟΥΖΙΑΔΗΣ

Ἀφιερωμένο γιὰ τὴν 25ετηρίδα
τοῦ δασκάλου μου Κου Δημ. Δημητριάδη

Ἔσεται ἡμαρ

Ναί! Ἐσθῆθι μὰ μέρα, πού θὰ πονέσουμε πραγματικά, γιὰ σένα δάσκαλε καὶ θὰ τὸ νοιώσουμε στ' ἀλήθεια τότε, πὼς χάσαμε κατὶ, ἕνα μεγάλο κατὶ, ἀπ' αὐτὰ πού ἔμειναν λίγα ἔδω κάτω στὴ γῆ μας· τόσο λίγα πού νὰ μορῆ καὶ νὰ μετρήση κανεὶς ἂν θὰ δεῖση.

Σκέφτηκα τόσες ὥρες τὴν ἡμέρα κείνη· σκέφτομαι ἄλλες τόσες πάλι σήμερα, κι' ὅμως, δὲ μπόρεσα νὰ βρῶ ἀπὸ ποιὰ ὕλη σ' ἔχουνε πλάσει γιὰ νὰ χωρῆς τόσο πολὺ ἀπ' ὅλους μας· ποιὸς ξεύρει!...

Ἴσως καὶ νᾶσαι ἕνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα ὑπολείμματα τοῦ μεγάλου ρομάντισμοῦ, πού ἔζησε καὶ θριάμβευσε κάποτε, μὰ πού σωριάστηκε πρὶν φθάσουμε ἀκόμη ἐμεῖς στὴ γῆ. Κι' ὅμως καὶ σὺ δὲν εἶχες φθάσει!... Μὰ πάλι ἔτσι θάσαι δὲν μορεῖ. Καὶ μάλιστα εἰς' ἕνα μόριο κοντὰ ἀπ' τὴν ψυχὴ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης γιομαῖτος αὐταπόρνησι καὶ θυσία γιὰ τὰ ἰδανικά σου ἰδεώδη, ἕνας γρανίτης μπροστὰ στὴν ὕλη πού καταδαμάζει σίμερα καὶ τίς πιδ δυσκολόκαμπτες συνειδήσεις.

Καὶ νὰ γιατί λυπᾶμαι ἀλλὰ καὶ ντρέπομαι συνάμα: Ἐπωφελούμαστε εἰς βάρος σου, χωρὶς καθόλου νὰ πειραζέσαι ἐνῶ μᾶς βλέπεις παράσιτα ἐμᾶς νὰ σὲ ρουφοῦμε· ἀλλὰ κι' εὐχαριστιέσαι ἐπὶ πλέον, σὰν ἄλλος Ναζωραῖος, δίνοντας τὸ αἷμα σου γιὰ τὴν ἰδέα πού ἔθεσες σκοπὸ στὴ ζωὴ σου.

Σταμποῦλ Νοέμβρης 1951

X. Α. Δ.

*Εὐχαριστίαι
τοῦ Δ. Δημητριάδη
ἀπὸ σκηνῆς*

*Εὐχαριστίαι
τῶν ἐρασιτεχνῶν
πρὸς τὸν Δάσκαλον
ἐπὶ τῆς σκηνῆς*

*Μία σκηνὴ
ἀπὸ τὸ
«Ἐαυτούλης μου»
τοῦ Δ. Ψαδᾶ*

